

КОРАБЛІ І ЛІТАКИ ВИБИРАЮТЬСЯ
НА ПОМІЧ ЛЕТУНАМ

ЛЕТУНИ ОПИСЮЮТЬ СВОЮ ПОДРОЖ.

КЛАРК СІТТІ, Кайбек, 16. квітня. — Трансатлантичні летуни передали через Бланк Саблон, найближчу до них радіою сташю, короткий опис своєї подорожі з Ірландії в Америку. Кажуть вони, що ціла подорож була повна труднощів і пригод. Як тільки вийшли з Ірландії, мали гарну погоду, але далі вона змінювалася. Треба було летіти високо. Се те було добре, бо по яких 30 годинних лету вже не можна було летіти високо, бо там запанувала густа мряка. Літак став летіти низько понад океаном але й тут була густа мряка, відомо серед летунів як "темнота". По кількох годинах подорожі в "темноті" летуни догадалися, що літаковий компас псується, або під впливом погоди або під впливом магнетичних сил. Треба було летіти дуже обережно.

По якійсь часі доганяла сушу. Думали, що се беріг Нової Фундландії. Стали терти винятки мряку, шукаючи доброго місця на висаді. Знова летіли годинами і не могли знайти. Газоліни ставало щораз менше. Почав їм сніг і град. Накопили побачили на острові маленьке озеро та поставили висісти на леду. Чоловік їх літак не мав праїду до висадки на леду, вони ризикували се з кончеюстю, бо висадки на скалі сушу було ще гірше.

При висадці літак ударив колесами об лід і проломив його. Хвіст літака зачепився, але летуни висіли з літака цілі. На поміч летунам поспішали тепер літаки й кораблі. Один з літаків уже й відстав до них. Се літак канадського уряду зі сташі Сеєн Алендас.

Один з летунів, ایرський міністер авіації Фінморіс, уже висів на ньому до Кайбеку, щоб літати там усяких приладів для навігації літаків. Другі летуни не сподіялись бути в Західних Державах скорше як за тиждень. Літак ушкоджений так поважно, що декотрі його частини треба буде заступити новими.

ВЕЛИКИЙ СТРАХ БАВОВНИКІВ УКЛАДІН У НЮ БЕДФОРДІ.
БЛИЗЬКО ТРИЦІЯТЬ ТИСЯЧ РОБІТНИКІВ ПОКИДАЄ
РОБОТУ.

НЮ БЕДФОРД, Месачузетс, 16. квітня. — Ньюбедфордські фабрики бавовняних виробів так довели до великого страху своїх робітників. Вийшло на нього коло 30,000 робітників.

Причиною страху було обнищення робітничої заплати, що мало вийти в життя з іншим днем, а мало висісти коло 10 процентів. Робітники заперечували проти зниження заплати, а коли фабрики не вступили, рішили вийти на страйк.

Серед робітників велика солідарність. Хоча з усіх сторін наїрали на них не покидати роботи, бо для міста настали б тяжкі часи, робітники не захотіли вертати до роботи на неприйнятних умовах. Юні рішені боротися до кінця.

СЕНАТОРИ ПРОТЕСТУЮТЬ ПРОТИ ЗАКРИВАННЯ ФАКТІВ
ПРО КАРАКІС.

ХОЧУТЬ ЗНАТИ ВТРАТИ В ЛЮДЯХ І ГРОШАХ.
ВАШИНГТОН, 16. квітня. — Група послів з републиканської партії зажадала від уряду предложити сенаторам факти про американську інтервенцію в Нікароті. Північні факти се питання при якому дебаті на призначення фонів на будову нових воєнних кораблів. Уряд тут предложив їм запит, що втрати в Нікароті вносять до 21 мільярда вбитих та 44 ранених. Сенатори кажуть, що втрати мусять бути більші. Так само не хочуть вони прийняти запит уряду про кошти, які після уряду мали вносити до 1 мільона 607 тисяч доларів.

Мал розуміючи покищо дебатити ще не було. Більшість сенату відійшла проти неї.

ПЕРЕДВИБОРЧІ ТОРГИ І МАНЕВРИ.

ВАШИНГТОН, 16. квітня. — Губернатор Сміт заявив, що він не їде на демократичну конвенцію до Гостона, в Тесксі, де мають іменувати кандидата партії на уряд президента. Заключення Деваса. Зі свого борючого закінчення, що Сміт змінює свій номінал.

Конвенція американської соціалістичної партії відбулася в Нью-Йорку, іменувала Нормана Томаса з Нью-Йорку та Джеймса Морера з Редінга, в Пенсильнії, кандидатами партії на уряд президента й віцепрезидента. Заключення Деваса. Партія видала відозву до американських робітників і фермерів, щоб вони злучилися проти сил капіталістичної аристократії. На сім конвенції прийшло до горячої дебатів за прогностично; остаточно партія постановила тем не згадувати прогностичні свої виборчі платформи.

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

З ТИМ ПРИВІТОМ ЗВЕРТАЮТЬСЯ ДО НАС В ДЕНЬ ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСІННЯ: РІДНА ШКОЛА, ЗАСУДЖЕНІ ЛЯДЬКИМ СУДОМ НА СМЕРТЬ УКРАЇНСЬКІ БОРИ, СТРАКУЮЧІ МАТЕРІ І ДРУГІ, ПОТРЕБУЮЧІ ПОМОЧІ.

КОЖНА СВИДОМІСТЬ УКРАЇНЕЦЬ ПАМ'ЯТАЄ НА ПІ ПОТРЕБИ, СКЛАДАЄ ВІСНОВКУ ПРО САНКУ І ПЕРЕНІСЛАС ПІ ЧЕРЕЗ:

Obyednany, P. O. Box 411, Philadelphia, Pa.

НІМЦІ ПЕРШІ НА ПОЛІ ЛЕТУНАВ.

БЕРЛІН, 14. квітня. — Летунська лінійна організація Люфтваффе заборезься до поширення авіаційних подорожних сітей. В сім'ї Німеччини має вона 62 летичні поля і буде ще нові. З Берліна можна літати до всіх європейських столиць, крім Мадриду, Лісбона і Варшави, на протязі одного дня. Місто Кольонію хочуть зробити летичним центром. 150 авіаційних буде відлітати і прилітати до цього міста кожного дня. Поширять нічні літа і заведуть їх між Лондоном і Москвою. Аероплан, що відлітає в 11 години вночі з Берліна, прилітє до Москви в годині з половиною.

СТРАТИ ВІД ПОЖАРІВ НА ВОЛІНІ.

Після обрахунку державної асераційної установи, в минулому році в Луцьку та на Воліні було 1911 пожежарів та згоріло 5,000 будинків. Виплачено асерації 1,288,134 золотих, а вартість згорілої вносить 10 мільйонів золотих. Крім того було 53 великих сільських пожеж, у яких згоріло до 664 господарств (2,000 будинків). Середнє випадало 13 господарств на один пожеж.

ШНІНІ НАХІДКИ.

В селі Сеневичі на Гродненщині в Білорусі підчас розбирання старого панського двору наведено кілька просто нещасливих руїн: які похитують і рухнуть.

Скоро той час, як і в 67 докментів, які вносять до історичних розкопок та організації військ, будови записів, фортець та інших. Крім того наведено колекцію листів польського короля Жигмонта Августа з літ 1540—1555.

ЗА ШПИГУНСТВО.

На днях відбувся в Парижі процес за державну зраду, в якій обвинувачено Бельгійця Жіля Лепера, котрий мав вести шпигунську акцію в користь Німеччини. Лепера засуджено на довічну тюремну в одній з фортечних місцевостей поза територією французької республіки.

СМЕРТЬ БУВШОГО ГУБЕРНАТОРА ГАЛІЧИН.

ВНГ Парижа повідомляють про смерть гр. Бобринського, який в 1914—15 роках був губернатором, окуповаї Москвою Галіччин.

ДЕЗЕРТИР.

Останніми часами багато червоних офіційників та Росії до прикордонних держав. Всі вони на сім'ї знають, що не мають червоних для того, щоб жити під червоними. В районі Ракітної на Виленщині перейшов границю червоний кавалерійський офіцій пограбничого відділу враз з конем. На сім'ї знався, що він комісар, та що перейшов границю, не могучи звести обставин та відносин в червоній армії.

ДІВЧИНА-ВІДМА.

Товариські кружки міста Бягощі затримували афера самобутства двох студентів, які на любовному тлі порили з'являти звязки з життям. Були це 20-літній Еуген К., студент варшавського університету і Мосей С., син дідича зліз Гезна, в який ставляв лікар затроєння субліматом. Після кількохгодинних заходів відомості виявились, що оба вони люблять в 17-літній Ванді К., а коли переконались, що один другому не уступить з дороги, рішили злізнути справу при помочі американського адвоката. Згодилися, що кожен з них візьме по склячці коров'ячого ками, при чому у одного зі склячок буде отрута. Зі своїм заміром звернулись Ванді К., просили її, щоб вона приготувала їм до одної зі склячок випила отруту. Панича К. вирішила справу по "солом'янистий" і випила отруту до усвідомленої кіннати. Арештована, призналася панича К. до страшного злочину, за якого, що мала третєго конкурента, кожному два преші перешкадали.

ВІКТОРІЯ ЯК СВИДОК НА СУДІ.

У Франції викладено розпорядження, після якого всьому розмові на телефоні за неспадку відбуду можна зареєструвати на рекорд.

Очевидно вікторія, в бучуючому не раз буде свідком на суді, як це сталося в Парижі при кінці війни, де міждержавні торговельні мандати, Фери в останній момент перед розправою не став до якогось документа, без якого той міг програти справу. Документ можна було дістати у вотора, котрий мешкав 800 миль від Парижа, а відслідкувати справу торговель не хотів. Тоді Фери поклявся з собою свідком до першої телефонної сташі, де проти трубки телефону поставили вікторію, а викликаний вотор придбавував необхідні посвідчення.

Дивним дивом, панича Ч. випущено з тюрми за кавією 5,000 зол., а польське преса навіть не подає її назви. Нічого собі моралі!

ПРОПАЛО ЧОТИРОХ ТУРИСТІВ.

Чотирох туристів, які ввійшли на верш горі Корпової в Татрах, застрягли в снігових замітлах. Один з туристів загинув по дорозі. Товариші, не могли його з собою забрати, пошлюли його на місці, а самі пішли до найближчого замітлу, повідомляючи про випадок туристів, яких зустріли по дорозі. Тимчасом і їм не вдалося доїхати до замітлу. Вислана експедиція не нашла тіла пропалого туриста, ані трох його товаришів.

РЕКЛАМА, ЯКІ МОЖЕ ЗАДІЯТИ АМЕРИКА.

Цікаву рекламу придумав Еспанець Педро Родрігес у Барселоні. Ні вніска з'явився написання, вібнастелі лавки, ні крики мурна, ні що не задовольняло власника ціно. Одного вечора публіка, що переходила мимо, почула страшний вибух, і ледве розбіглися у всі боки, спасаючи життя, як почули другий вибух. Потім третій, четвертий і нарешті справжній гарматний страляння. Фермані, поліція, публіка — усі говоривши, що вибухали в повітря усі порохові лавки, що піз міст зруйновано. Передавали точну кількість убитих та поранених і протомом піз години чути так наповнені місто, що не знати, чи воно скінчилося би, якби Родрігес не отримав "полюційний прохоток" за грошева кара для нього пуста, бо через пів години уся Барселона знала, що ніяких порохів вибухів не було та що Педро Родрігес по наказу батька проколов великі авіаційні повітряні зачіпки авіаційну частку. За десерт міну до початку сьомого на часі вийшла гарнись: "Всі білеті продані".

ВІКТОРІЯ ЯК СВИДОК НА СУДІ.

У Франції викладено розпорядження, після якого всьому розмові на телефоні за неспадку відбуду можна зареєструвати на рекорд.

Очевидно вікторія, в бучуючому не раз буде свідком на суді, як це сталося в Парижі при кінці війни, де міждержавні торговельні мандати, Фери в останній момент перед розправою не став до якогось документа, без якого той міг програти справу. Документ можна було дістати у вотора, котрий мешкав 800 миль від Парижа, а відслідкувати справу торговель не хотів. Тоді Фери поклявся з собою свідком до першої телефонної сташі, де проти трубки телефону поставили вікторію, а викликаний вотор придбавував необхідні посвідчення.

ІСТОРІЯ В ФОТОГРАФІЯХ.

Директор париської Національної бібліотеки рішив діяти, почни до збирання фотографій визначних людей, яка буде зберігатися в бібліотеці. Він мріяв про колекцію всіх світанних сучасників. На жаль, для такої колекції покищо в цій бібліотеці нема місця.

АМЕРИКАНСЬКА НАУКОВА ЕКСПЕДИЦІЯ В МОНГОЛІ

ЩОБИ ДОСЛІДЖУВАТИ, ТРЕБА ПЕРЕДОМ ОМІТИТИСЯ ПЕРЕД БАНДИТАМИ. — БУДУТЬ ШУКАТИ СЛІДИ ПЕРШОГО ЛЮДИНИ.

КАЛГАН, Нета, 16. квітня. — Американська наукова експедиція, зібрана з різних Американських Природничого Музею і Політехнічного Музею в Шарпс, опустала рішучий Катей, сівшуву і ртутину в монгольській землі на наукові дослідження, що будуть тривати до осені. Експедиція складається з 10 американських та 28 монгольських учених, котрі будуть намагатися знайти сліди по першій човочі 8 попередніх експедицій розвідати пам'ятники людського життя в серед. 300,000 літ; а тепер хочуть дізнатися далі, на щох з 30,000 літ.

Експедиція складається з 8 автомобілів і 120 верблюдів. Покинувши на протязі 6 місяців. Експедиція находитися під очіюкою одного з провідників банді, що гасують по тім території. Кажуть, що коли вони зробили угоду з одною бандою, окупилася, то другі банди таку угоду шанувати і не будуть їм шкодити.

На чолі експедиції стоїть др. Рой Чепмен Еларус.

В БОГАРИ ЗЕМЛЮВА.
ПОНАД 80 ЛЮДИН ЗГІНУЛО, А ПОНАД 3,000 ДОМІВ
ЗІСТАЛО ЗНИЩЕНИМ.

СОФІЯ, Болгарія, 16. квітня. — Король Борис оглядає зникнувши землювати околині Дабрив і Борисограда. Виглядає, що ніколи далеко більш як подіти в перших червоночаних замітлах. Зникнувши землювати що раз нових нерів, так що-то-се-сидати, скільки людей знало жертвою катастрофи. На разі згинуло 80 вбитих і понад 3,000 домів зашкварено.

ЗНАЙШЛИ НОВУ КОМЕТУ.
ПАРИЖ, 16. квітня. — Французький астроном М. Діжон білі проголосив, що знайшов нову комету, за якою сліди вже від кількох місяців. Різом подав фотографічні знімки комети. Діжон білі віомий з того, що вже знайшов за свого життя 20 нових комет.

ФІНМОРІС ПРО ПЕРЕЛЕТ ЧЕРЕЗ ОКЕАН.
ОПИСУЮТЬ ЙОГО ЯК ОЧАДЛУХА. — ТА САМ ВІН ГЛЯДИТЬ
НА ПЕРЕЛЕТ ДУЖЕ ТІВРЕЗО.

ДАБЛІН, 16. квітня. — Притягає іриського летуни Фінморіса повільно тепер характеристику його особи. Кажуть, що хто його знає, чи не подивиться, що йому захотілося вибратися в оту небезпечну подорож через океан. Він шле життя вже очікуючи і любові газар. Кажуть, що він шлює без вєтти до ресторану і обставлює собі кілька дошних устрич в тім мілі, що знайде першу. Так собі з него жаргують.

Одначе з письма, що його записав Фінморіс для преси, аніхотити, що він добре знає сам справу з небезпечним, він стріпуть Врештє перелеті через океан. Він додає, що на подорож приїзав новий шаровий мітерак, який зайняв цілий вечір до конструкції машини для тих аеропланів, що будуть пролітати над морем. Він додає, що він не буде поспішати і нового року шлює, коли-хотяті про регулярну перелетувати корабельно між Європою і Америкою. Так собі записав Фінморіс.

ЖИТКИ ЛЕТУНИ. В ДОРІЗІ ДО НЬО-ЙОРКА.
ДАБЛІН, 16. квітня. — Корабельна лінія Нова Діжон Лодж запросила жінку Фінморіса і Келл, щоб вони відвідали своїх товаришів в Нью-Йорку. Обі жінки відповіли, що не можуть.

ІТАЛІЯ ШІДЕРЖАВА ВІСНОВКУ БУНУ.
ГЕНЕРАЛ НОБІЛЕ ПЕРШІ, ЩО ПОДРОЗУ ДО ІТАЛІЙНОГО
ВІГУНА БУДЕ УСПІШНА, А З НАУКОВОГО БОКУ ДУЖЕ
КОРИСНА.

ШТОЛІН, Німеччина, 16. квітня. — Директор італійської конструкторської генерала Нобіле, вперше першу пробу закінчено. Во-через віду дорозу в Мексикоті до Німеччини ввійшли йому лоборувати лавки було і салну грошовою. Маю того, перебуваючи 31 годину у воздусі, прилетіла Італія до Німеччини з мільйонів ушкоджень.

Отя спроба записати генерала Нобіле що до дальшого успіху виправдає до найкращого бігуна.

СКІЛЬКИ ЗАРОБІЛА МОНТЕ КАРЛЬО ВІД ГРАЧІВ.
МОНТЕ КАРЛЬО, 16. квітня. — Сьогодні гемблері закінчили в Монте Карло при трі в рулетці в 1927 році 154,000,000 франків, то є тільки 5,000,000 менше, як минулого року. Частий дохід власності 91,000,000 франків.
ІТАЛІЙСЬКИЙ КОРОЛЬ ІДЕ ДО АФРИКИ.
ВИКАРЬСЬЯ РАЗОМ З РОДИНОЮ. — ХОЧЕ ЗАТІСНИТИ
ЗВ'ЯЗОК МІЖ ІТАЛІЄЮ, ЯК МАТЕРІНОМ КРАЄМ,
І АФРИКАНСЬКИМИ КОЛЬОНІЯМИ.

НЕАПОЛЬ, 16. квітня. — Прибули сюди італійський король Віктор Емануїл з жінкою і двома дочками. Він вони вступити на корабель і відлітати до Триполі в Африці. Король відчинить в тім провінції великий ярмарок. А разом буде старатися прикрасити місцеве населення до Італії.

ТЕПЕР ПРИЙМАЄТЬСЯ ЧИЄНІВ БЕЗ ВСТУПНОГО

"СВОВОДА" (LIBERTY)
FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays,
at 88 Grand Street, Jersey City, N. J.
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.
Published by Editorial Committee.
Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J.
on March 6, 1911, under the Act of March 3, 1879.
Acceptance for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103
of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

SUBSCRIPTION RATES:

PEREPLATATA	
Three days a copy	Поплатне число три центи.
One year \$ 7.00	На рік року \$ 7.00
Six months 3.75	На пів року 3.75
Three months 2.00	На три місяці 2.00

Foreign and Jersey City Rates:

One year \$10.00	На рік \$10.00
Six months 5.50	На пів року 5.50
Three months 2.75	На три місяці 2.75

За оголошення редакції не відповідає.

Telephone "Свобода": 498 Montgomery, Te. V. H. S. 1338 Montgomery.
Address: "СВОВОДА", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

Др. Остап Грицька (Відень).

3 ВИЗВОЛЬНОЇ БОРОТБИ ЗУНРО.

(«Український Революціонер», ч. 11-16.— Дотеперішні пропагандові видання.)

(Читачам.)

Не Господь карає так тяжко Україну, а ми самі, пі діти, стаємо все наново її гробокопателями. Ми, Українці, яких активність проявляється виключно в безоглядних, самовбивчих міжусобицях, а ніколи в об'єднанні змаганні в користь визволення Рідного Краю з чужинського ярма. У статті Старого в Н (16) ч. «Українського Революціонера» під наголовком «Велика неадаптованість» автор з цього погляду пише так: «Що зробило семимільйонне українське громадянство для своєї оборони нації? Чи поклялося воно до життя загально-національну установу або організацію, зложену з представників усіх охочих до боротьби в ім'я оборони національного добру? Ні. Чи виготовлено одностайний, для всього громадянства обов'язковий і авторитетний план оборони нації? Ні. Що зробило в останні часі семимільйонне українське громадянство під польською займачиною для здійснення державницьких змагань, якими збірними діями, якими організаційними формами задокументовано своє державництво? І знову відповіді видає негативні». І так скрізь. Усюди велика неадаптованість організації роботи по лінії всенародної революційної думки. А до чого та наша неадаптованість доводить, на це доказом хочби розкол з приводу останніх виборів до варшавського союму, розкол, фактичні наслідки якого віддалили нас знову на мій від ідеалу власної державності. Тимто і самозрозуміла річ, що критика тих відносин у нас займає собою стільки місця на шпальтах «Українського Революціонера», критика, на мою думку, здорова, оправдана й безумовно потрібна.

Дуже інтересні такі статті як Горещого «Кайнова робота» про ганебний план нацих угодливих махієрів організувати польсько-український

ська суспільність узагалі. Це я дороговказ для тих наших гніялих миролюбів, що польських катів ніби лають, але з польським «народом» хотіли жити у згоді, бо, мовляв, що ніше П'ясухський. Кайдан, Лукомський і такі інші супостати, а що ніше поляки як «нація». Ні, це не що ніше, тільки кість од кості і кров од крові здеправованого кожда грібніжника, авторкратів і погрешників, яких ми маємо поборовати всею і неспиримію так, як побороваємо уське жерело постійної небезпеки. Не лише сам польський уряд чи його виконавчі органи — читачемо в першій з наведених статей — але ціла польська суспільність від помилків які до польських селян колоністів і польських робітників зайві зачислюється безумовно в що категорію (яких ворогів). Польські колоністи забирають нашу землю, а польські робітники забирають право і то що красується, так, що вони саме становлять основу та головну силу польської експансії на наших землях. Вони творять польські села на українській землі; вони пошлють українські міста промислові, осередки Частини тих колоністів та робітників є організовані в польських партіях, які нібито обстоюють становиш чи нашої інтереси «у свого» селянства, усього робітництва, без ріжниць віри та народності». Вони обстоюють, але лише на папері, на ділі ходять ім тільки о те, щоб такими теренками про спільні інтереси польських та українських селян чи робітників приписати чужій нашої селянства й робітництва пористі і скріпті свої партії голосами українських трудящих. Тому справжній український націоналіст-революціонер не може робити ріжниць між польськими урядовцями і тими робітниками та колоністами-здайми, хочби вони на всі застави примикали до нас і заповняли до українського народу. Хто є справжнім прихильником, той не пхатється неспрошений до чужої краї, не забирає чужої землі, не відбирає чужим за-

робітнику». Заснування становища нашого журналу до Радянської України буде, як заповнено Редакцією з найбільшого продовження цілком «Революційна тактика».

Не можна поминути текстоманію фелетонів «Українського Революціонера», яким, правда, з огляду на невеликий розмір журналу присвячується тут не багато місця, але все ж таки, домінуючи з ч. 6 (11), правильно. Як уважати з дотеперішніх праць в цій області, Редакція дає першестево нарисам з історії революційно-визвольних поглядів в минулому, мабуть в слушним переконанні, що оповіданням про те, як чужі поневолені народи добували колись волю на перекір найтяжким умовам та в боротьбі з наймогутнішими ворогами — повинні й нас навчити способу такої боротьби та підісти нашого духа доцільною згадкою про преславні подвиги віруючих у свої сні Героїв. Нехай, що нинішні часи не ті, що колись. Що нинішня війна сотворене зусилля нові умовини боротьби, як політичної, так і збройної. Але одне певно, що у способі, в якій деспотичні можновладці намагаються поневолювати слабших, нема протягом довгих століть таксамо величких ріжниць, як нема їх в способі, в якій поневолені всі часи в народі силкувалися сотворити визвольні організації. І годі не сказати, що прозорий образ помилки і промахів, які здебільшого повторюються в усіх революційних починках — головник: неадаптованість всіх національних сил в напрямі визвольної роботи — в силі стати і для нас небяжкою остоорогою та вказувати нам «усе наново на всі погубні наслідки таких помилок та неадаптованості в революційній роботі. І треба знати, що з цього погляду фелетони в «Українському Революціонері» дають доцільні картини визвольних рухів в минулому, і побажати тільки, щоб їх було в наших журналах як найбільше та в можливо-всютньому освітленні. Досі мовмо тут три праці Льва Маврова, а саме: «Новогреки в боротьбі за волю» (в числах 11-12), «Еспанія 1808-13», (13-14) та «Шль і товариш» (покищо 16-16). Показує це добра стаття Горещого про галицького опстанця Грицька Росса (ч. 11) з цінною вказівкою на історичний галицький Хмельниччина Галичини. — Політичну ситуацію хвалі світлюють в наших журналах же то окремі статті («Вілля війни» — ч. 7/12) та «На випадок» — ч. 9/14, а же то короткі замітки в дуже добре редагованій Хроніці, яка є в кожному числі. Зокрема слід давати такі статті, як «Прошні питання в революційній праці» та її доповнення, стаття Голосарка в Революційній Гуртках ЗУНРО (ч. 15), а попри те козаччини звиті з полів «На революційному фронті».

Словом — наш журнал намагається по змогу своїх сил сповняти переваже завдання пропаганди й охлєбачки революційної боротьби проти польського ворога, і треба сказати ще раз, що українське громадянство по всім заступам нашого життя повинно знати його та допомагати йому. Його визвольні роботи і козаччини співучастю так і повинні матеріальним сервизом особливо з погляду на поширення об'єму та видання відповідних революційних брошур.

одна і друга брошура написана популярно, а тої горіжкою революційного запалу і безумовної посвяти для революційно-визвольного ідеалу наші. Брошура Основична обмірковує план усеосторонньої організації революційних гуртків, починаючи від уваги, що до тих людей, яких судилося служити при польській армії. Описує слугують вказівку щодо поведінки в польських владствах у випадках небезпеки, ревізій, арештування, допитів та такого іншого, і все наново підтверджується кляч: «Організується себе самі!» Молодий революціонер може з цих брошурки навчитися багато, бо вона звертає йому увагу на шліри ряд подобирих, незвичайно важких в революційній роботі, а малавчаних з правилами кожним, в кого нема відповідного досвіду та як найдалше ладучої проворности, обережності та вміння зберігати тайну. — Більш спеціальним питанням революційної тактики займається Куличева праця про значіння і способи саботажу залізниць. І ця брошура являється корисним укладом в нашу революційну літературу, і вона в силі вирокнути в широкіх масах думку про потребу визвольної активності та про один із засобів нищення ворожого ланування на «закладно-українських землях. Масове ширення таких брошур мусилоб безумовно спричинити до розбудження революційної стихії в народі, одновидок між селянством, без участі якого всі визвольні змагання в нас мусять лишитися утопією на завжди. А що нинішнє галицьке село відкрилося геть польським бурям, на це не доказом хочби те його страшенне здеморалізування, про що читачемо скрізь в органах, близьких до селянського життя. Особливо наш галицький народ дозвела, а певно під впливом являється. Оттому годі й говорити про революційну пропаганду між народами, поки галицькість, а рабська смирність — найгладіший риз в його духовності. І тут наших революціонерів має велика й дуже тяжка робота, але яка воли тут при свої нехистячності й енергії зробіть напевно, коли за ними стоять не в ідейному звязку та з жертвенною рукою все наше громадянство.

Так піднагомою ЗУНРО! Піднагомою «Українського Революціонера!» Берімо доухову й матеріальну участь у змаганнях людей, яких однокорію щільно, є видознення Рідного Краю з дабет польських грабінників і банкротів!

„КОЛИ ЗГІНЕМО, ТАК ЦЕ ЗАДЛЯ — НІМЕЧЧИНІ“

Цийсь світ відтохнув лежше, коли по радло передано кльма салі, з яких виходило, що німецький атак Бремен о-сів на землю біля Либрадора. Бо не було такого, хто не жевав би отим сльмачкам шаста, хто не бажав би собі того, щоб вони долетали до Америки. І тому великий см обгорнув всіх, коли минав приписаний час, а про Бремен не було ніякої звісті. Всі знали, що це означає знову трагедію, нові жертви. Як та подія потрапила людям, видно з того, що одну з ішовських газет запитувало телефонічно про судьбу Бремен за один тільки день понад 13.000 людей.

Сльма в тім сльмі була. Щек поетамі люди на майже певну сміть. Ціла Німецьчина бунтувалася проти цього телу. У рад був протв немо, так штеуни вилетіли секретно, бо боялись, що ім не дозволить. А все те там, що через дотеперішні діли через океан погинули найкращі, найвідважніші штеуни, котрі виказали плічас світовій війні повно героїства, коли боролися за свої вільчини. Ошніа загальна була отже проти тих слів, бо всім людям було все забгато тих трагедій і тих нервових подраженнь, з яких мілони сльмідан діями і почали за кождою вістою про судьбу сльмачків.

Але ні загальна ошніа, ні смірт недавно затонутих не здержали німецьких сльмачків від нової спроби. Бо щоб ми не говорили, але цілий людський поступ окупується якраз жертвами таких сльмачків. Так є не тільки в техніці, але і в науці. Сльмиди то алікарі погинули, закн розсідлани ріжні заразних хороб, а сльмиди погинули, закн розсідлани от хончів луні Рентгена (екс-рейс), що приносить, стільки добрих віддівства для людства. Летувисто пожежо рівнож повно людських жертв і забере їх ще багато-багато, закн людина покорить і опанує природу. А одними з таких, що пішли поковувати оту природу, були: Барон фон Гінефельд і капітан Кель та африкський командант Фішморис.

Та нічим мали це одну і що знає чи не найважчий цілв. Вони пішли покочати не тільки природу, але й зднати серце сльмиди для Німецьчини, з якою той сльмиди не було на воєнній стопі. Вони хотіли летом своїм діли свій доказ, що німецький нарід викладає свою частину в культуру світу, скербицна, і що той нарід полає високу техніку і індуку та алікарів людей, що готові задля людського поступу покочувати кождої хвилі своїм життям. І тому заявляючи саморозуміло перед своїм вилетом з рідної землі, що кляч жити, що рідніть на цей край задля добра Німецьчини, їх нічичи. Саукаючи на це, годі дивуватися, що німецький нарід, котрий зумів захватити таких сльмид, приходить по найбільшій нещастю в короткім часі до повної рідноты та займає повноді але певно все дадне передове місце.

1917 РІК.

Передуми виборів. — Всі права застерено 1927 р.

Остаточко провалившись в і викликало загрозу самій революції. Ще й було жерело всього того відношення російських революційних і українських чинників до таких сам українських національних ділчів та організацій, які спостерігалося через усье час революції.

Одною з жертв цього й став перший український полковник Богдана Хмельницького, а йому безсмерчно була куплена хоч і невелика, але тверда-частина активного, свідомого українського воїтства. Проте, що з нападу на Богданівський полк мусів розпочатися пильно-військовий, форсований активний наступ на українській організації, спільчачі такі дні: 1) Головокомандуючий — армія генер. Корнілов у відповідь на повідомлення Оберуєва про «бунт» Богданівців притислав телеграму, в якій наказав призначити спільчу комісію і кожді вислідити, що Богданівський полк виний, негайно розформувати його та взагалі припинити українську армію; 2) Полк, звязаний енергією розкладом Генер. Комітету й Центр. Ради, стало ясным, що він не Богданівців, він же наказав прийняти салідство, не доводячи його до кінця. А жодні військові події закликали до розформування всієї російської держави в думках, що заперечення України пору-

тестувало проти насильства над першим українським полком, Корнілов направив свій удар в другий напрям і наказав залікуватися Всеукраїнській Раді Військових Депутатів, чого не мав права робити, бо вона була легітимною верховною всеросійською владою; 3) Петроградський тимчасовий уряд у дві септі (гніждень по подіях у Києві) розпублікував закон про сувору відповідальність тих, що намагаються розділити Росію. Цей закон цей був направлений знову так спеціально проти українського національно-політичного руху, не має жадного сумніву, бо майже разом з розпублікуванням його в петроградському міністерстві поставлено на чергу дія питання й принципово рішено позитивно про арешт кождого з членів Центр. Ради, Генерального Секретаріату й Генер. Комітету. Перевести це в життя перешкодила частота організованості і чинності українського воїтства на всіх фронтах, а частоти хитке становище самого петроградського уряду, що через півтора місяця був сам повалений.

2. липня 1917 р. загально-російський козачий з'їзд в справі універсалу Центральної Ради ухвалив таку постанову: «Всеросійський козачий з'їзд ухвалив уже резолюцію про необхідність демократичної республіки, як однієї правдивої засіб правління в російській державі в думках, що заперечення України пору-

ше цілість держави, та в теперішній тяжкій часі це більше побільшує тягарі державної будови. Тому з'їзд заявляє, що він рішуче підтримує тимчасове правління в його розпорядках, що торкаються універсалу, виданого Українською Центральною Радою». Безумовно в цій ухвалі, Оберуєв, як я вже сказав раніше, стигнув три, або чотири діли Донських козаків на Україну, розташували їх в межах Київської військової округи. Мотивував це він необхідністю підтримувати «порядок», якого, до речі сказати, ніхто й ніде не порушував, крім самих так Донських козаків, та інших кавалерійських частин, що ставилися до всього українського нетерпимо вимеже. Генеральний Комітет і Центральної Рада заявили, що коли дійсно треба підтримувати такі дні козаками, то у всьому разі не Дончакими, до яких український нарід ставився з недобрим звязком й гісторично ворожим протинаціоналістним виступам, та певної козачкої розбештаності. Скорше мовляв було поставити Кубанців, але Оберуєв на це не погодився, понеже Кубанці не відповідали його замірами. Вони почували себе в більшості Українцями, а крім того на всеросійському козачому з'їзді виступали гостро проти наведеної вже резолюції, висловлюючи свою лояльність до Політтри Центральної Ради.

Застердали, проти сльмачів, перший український уряд, горячку

полк, військово командування усье час у справі дальшого формування його, матеріального постачання, то що, вклядало палки в колеса. Полк мав лише людський склад, але не мав обов'язу, не мав похідних кухонь, не мав скорострільної команди, відповідного похідного спорядження й навіть зброї. Одним словом: він схожий на збірку окремих рот якого запасового полку, а не на бойову одиницю. В той самий час військова влада безперерви намагалася викинути його як найкращого з Києва. Перша спроба була перед самим другим військовим з'їздом, коли Оберуєв видав такі накази:

«Приказ по київській військовій округі на театр війни. Київ 5 червня 1917 року.

«І одержав таку радісду для Українців телеграму:

(Дальше буде)

Учитель: Вчисли мені кльма з'їр!

Ученик: З мувін чи з футболу?

ХИТРА. Чоловік (на смертній постелі до жінки): Не забудь, що Антошко вижен нас давати п'ять доларів.

Мілка (до присутніх у хаті людей): Чуйте, добрі люди, який той чоловік обережний і як усе пам'ятає.

Чоловік: Не забудь теж, що ми винні Андрухові п'ятдесят доларів.

Мілка: Білака, тепер знову

ЗАМІСЦЬ СВЯТОЧНИХ ЖЕЛАНЬ НА НАРОДНІ ЦІЛИ.

Замість виспівки святочних желань зложим: Великоду Писанку слідуємо: о. Д. Добротів з Майданьска, П. С. Каліна Лесик з Нью Йорку, Н. Я. \$5, М. Ласак з Нью Йорку, Н. Я. \$2, о. М. Ласак з Перт Амбон, Н. Дж. \$2, Анрі Жубур з Джерсі Сіті \$1, а від шельськ \$2 (замість вітла на трибуні на обору невинних дітей). По \$1: Д. Галичів, Е. Ляхович і С. Дембійський, всі з Нью Йорку, Н. Я.

Король Людвик XII стрівся раз якогось убогого хлопця. Спитався його як називається і скільки заробляє. Хлопець відповів, що називається Стефен і що заробляє стільки, що король. На запит Людвика XII, скільки заробляє король, хлопець відповів:

— Король заробляє на свої видатки, а я на свої.

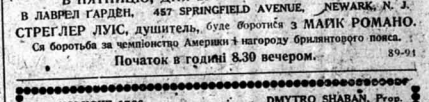
CHILDREN OF THE MEMBERS OF THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION

ASK YOUR FATHER TO INSURE YOURSELF IN THE JUVENILE-BERKAT-INSURANCE CO. OF NEW YORK. IF YOU WILL INSURE FOR AN AMOUNT TO YOU, AND YOU WILL RECEIVE THE UCRANIAN JUVENILE MAGAZINE.

нують на Україні. Хвальба
большевиків про ліквідацію
антисемітизму оказується як
завше брехню і оманливу ан-

гроші до краю і спроваджуємо
до БОРШОП РАЙОННОГО ОТВІД
НАШІ ДІДІ ВІН ПІДПИСАВ ЛІСТ № 93
BYE, SAMBOR
PHILADELPHIA PA

По ближніші інформації дивіться на сторінці 11

Тому хто має замір відвідати своїх рідних за таним коштом і уникнути всяких клопотів в дорозі, нехай зголошувься до Бра сеї час, бо час короткий.

Ми також вислаємо гроші до краю і спроваджуємо кресників.

110 BLAZIN INFORMATION REPORT 5/19/55
Y-
89 GREGORY SAMBOR
2231 FAIRMOUNT AVE. PHILADELPHIA, PA.

